

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt *) den 21. august 2015 af Østre Landsrets 16. afdeling
(landsdommerne Kaspar Linkis, Thomas Lohse og Tove Schelle (kst.) med domsmænd).

16. afd. nr. S-2655-14:

Anklagemyndigheden

mod

erstatningssøgende

E

Født november 1982

(advokat Michael Juul Eriksen)

Københavns Byrets dom af 22. maj 2014 (sag nr. SS 2-28289/2013) er anket af E
med endelig påstand om erstatning på 2.775.600 kr. i anledning af, at han i
tiden fra den 4. maj 2010 til den 12. november 2012 var anholdt og varetægtsfængslet for
overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, som han ved Østre Landsrets dom af 12. no-
vember 2012 blev frifundet for.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Der er ikke afgivet forklaringer for landsretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af sagen, at X1 havde afgivet en meget detaljeret forklaring
om erstatningssøgendes deltagelse i et drabsforsøg, og at denne forklaring var underbygget
af teleoplysningerne, politiets observationer ved HA´ klubhus på og videoover-

vågningen samme sted, skudhullet i den bil, erstatningssøgende erkendte at have kørt i, samt af vidneforklaringer.

Disse oplysninger gav anledning til, at erstatningssøgende blev varetægtsfængslet som sigtet og senere tiltalt for forsøg på manddrab.

Erstatningssøgende valgte ikke at udtale sig hverken under efterforskningen eller ved sagens behandling i byretten.

Landsretten finder, at erstatningssøgende på baggrund af de ovennævnte oplysninger havde en særlig anledning til at søge at rense sig. Landsretten finder endvidere, at erstatningssøgende ved sin adfærd den omhandlede dag udviste stærkt mistankepådragende adfærd, hvilket må have stået erstatningssøgende klart.

Under disse omstændigheder har erstatningssøgende selv givet anledning til foranstaltningerne, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, og landsretten tiltræder derfor, at anklagemyndigheden er frifundet for det rejste erstatningskrav.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod erstatningssøgende E stadfæstes.

Erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

*) Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at dommens dato ændres fra ”den 21. juni 2015” til ”den 21. august 2015.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 01-07-2016

Tina Skjødt Sørensen
Kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 22. maj 2014 i sag

SS 2-28289/2013
Erstatningsøgende

E

Født november 1982
mod
Anklagemyndigheden

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Politidirektøren i København har ved tilkendegivelse af 7. november 2013 i medfør af retsplejelovens § 1018 f indbragt en sag for retten, hvor E har fremsat krav om godtgørelse og erstatning på i alt 2.775.600 kr. i anledning af, at erstatningsøgende i tiden fra den 4. maj 2010 til den 12. november 2012 var anholdt og varetægtsfængslet for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Erstatningsøgende blev ved dom af 12. november 2012 afsagt af Østre Landsret frilundet for den rejste tiltale.

Erstatningsøgende fremsatte ved brev af 7. januar 2013 krav om erstatning på 2.055.600 kr. samt 720.000 kr. i dækning af tabt arbejdsfortjenste, alt med tillæg af sædvanlig procesrente, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

Erstatningskravet er opgjort således:

Tort:

Takstmæssig erstatning efter Rigsadvokatens takster:

Dag 1, den 4. maj 2010:	5.700 kr.
Øvrige dage i 2010: 240 dage á 700 kr.	168.000 kr.
Dage i 2011: 365 á 750 kr.	273.750 kr.
Dage i 2012: 317 dage á 750	237.750 kr.
I alt	<u>685.200 kr.</u>

Forhøjelse med 100 %, da tiltalen vedrørte overtrædelse af straffelovens § 237, i alt 1.370.400 kr.

Yderligere forhøjelse af torterstatningen med 100 % under hensyn den meget lange varetægtsfængsling og følgerne heraf

I alt i torterstatning	2.055.600 kr.
Tabt arbejdsfortjeneste i 30 måneder á 24.000 kr.	720.000 kr.
I alt	<u>2.775.600 kr.</u>

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse, men har ikke fremsat bemærkninger til kravets opgørelse.

Statsadvokaten afviste ved brev af 23. april 2013 erstatningskravet under henvisning til, at erstatningssøgende havde særlig anledning til at rense sig for den rejste mistanke.

Afgørelsen blev påklaget til Rigsadvokaten der i afgørelse af 24. juni 2013 blandt andet har anført:

"Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at Deres klient ikke kan få erstatning for uberettiget frihedsberøvelse.

Begrundelse

Det fremgår af sagen, at Deres klient var frihedsberøvet fra den 4. maj 2010 til den 12. november 2012 bl.a. sigtet for drabsforsøg efter straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 a, stk. 2, jf. stk. 1, ved den 9. oktober 2009 ca. kl. 00.05 ved Caféen i forening med flere andre personer efter forudgående aftale og planlægning, at have indfundet sig ved Caféen i bil og med skydevåben for at dræbe, hvilket forehavende mislykkedes, idet personerne i Caféen dukkede sig og derefter skod mod bilen, der herefter flygtede fra stedet.

I grundlovsforhøret nægtede Deres klient sig skyldig, men ønskede herudover ikke at udtale sig.

Københavns Byret anførte følgende i sine præmisser i grundlovsforhøret:

"Efter de foreliggende oplysninger, herunder forklaringen afgivet indenretligt af X1 - hvilken forklaring er underbygget af fotos, telefonaflytninger og enkelte vidneforklaringer - samt anholdtes forklaring om at have kørt Range Roveren, at anholdte havde bilnøglerne på sig ved anholdelsen den 9. oktober 2009, samt X2's forklaring om, at det var anholdte der kørte, sammenholdt med videoen fra er der begrundet mistanke om, at anholdte har gjort sig skyldig i den rejste sigtelse.

Under hensyn til, at anholdte ikke ønsker at udtale sig samt, at der er flere medsigtede herunder uidentificerede medsigtede på fri fod, findes der bestemte grunde til at antage, at anholdte på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen, navnlig ved at fjerne spor, advare eller påvirke andre."

Deres klient ønskede endvidere ikke under sagens efterforskning at afgive forklaring til politiet, ligesom han ikke ønskede at afgive forklaring under hovedforhandlingen i byretten. Under hovedforhandlingen i landsrettens afgav han forklaring.

Ved Københavns Byrets dom af 29. september 2011 blev Deres klient kendt skyldig og idømt 7 års fængsel. Ved Østre Landsrets dom af 12. november 2012 blev Deres klient frifundet. Deres klient blev løsladt i forbindelse med domsafsigelsen.

...
Jeg har ved min afgørelse lagt til grund, at der på tidspunktet for de påsigtede handlinger - 9. oktober 2009 - var en aktuel konflikt mellem bl.a. Hells Angels og forskellige bandegrupperinger i Storkøbenhavn, herunder Blågårds Plads gruppen og grupperne på indre Nørrebro. Jeg har endvidere lagt til grund, at Deres klient var provemedlem af Hells Angels støttegruppering AK81.

Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på, at et vidne til politiet og i indenretlige forhør havde afgivet en detaljeret forklaring om Deres klients rolle i relation til det påsigtede drabsforsøg den 9. oktober 2009. Vidnet havde bl.a. forklaret, at han og Deres klient om aftenen den 8. oktober 2009 i Hells Angels klubhus på fik ordre til at køre til Caféen for at lave "en bytter", hvilket er slang for at slå nogen ihjel. Baggrunden herfor var, at der tidligere på aftenen var blevet skudt mod X2's bil i . Vidnet og Deres klient kørte hesterefter

i X2's Range Rover, og med Deres klient som fører, til , hvor de fik en pistol, og hvor en tredje mand blev taget med i bilen. Bilen fortsatte til vej , hvor sideruden blev rullet ned, og hvor tredje manden stak pistolen ud af ruden og pegede mod cafeen, hvor alle folk kastede sig ned på gulvet. Deres klient kørte hurtigt væk, lavede en u-vending og kørte tilbage mod cafeen, hvorefter personer fra cafeen skød mod bilen.

Vidnet er fundet skyldig i forholdet og er således dømt for forsøg på manddrab.

Det fremgår af videooptagelser fra klubhuset på , at Deres klient ankom til klubhuset på den 8. oktober 2009 kl. 22.53 og forlod det igen kl. 23.01 sammen med ovennævnte vidne kørende i en Range Rover. Kl. 00.34 returnerede Deres klient og vidnet til klubhuset i den samme bil. Kl. 00.42 ankom politiet til klubhuset, hvor Deres klient blev fundet i besiddelse af bilnøglerne til Range Roveren. I bilens forrude blev der observeret et skudhul. Deres klient oplyste den 9. oktober 2009 til politiet, at han havde været ude at køre en tur alene i Range Roveren.

Teleoplysninger vedrørende Deres klients telefon viser, at der ikke var aktivitet på telefonen fra den 8. oktober 2009 kl. 22.58.38 til den 9. oktober

2009 kl. 00.28.03, hvor telefonen modtager en sms på masten Vej .

Derudover fremgår af det sagen, at vidner har forklaret, at de i Vej sa en Range Rover holde stille foran Caféen . Endvidere har et vidne forklaret, at Range Roveren accelererede kraftigt, og at der herefter lod skud. Endelig har et vidne, der befandt sig inde på Caféen forklaret, at der blev råbt "De kommer. Duk jer", hvorefter de fleste faldt ned på gulvet.

Forklaringen afgivet af vidnet om Deres klients deltagelse i et drabsforsøg - der var underbygget af fotos, teleoplysninger og øvrige vidneforklaringer - var efter min opfattelse af så konkret og belastende karakter, at Deres klient havde en særlig anledning at forsøge at rense sig. Ved at inddrage at give politiet oplysninger, der kunne have gjort det muligt for politiet at afkræfte de meget alvorlige sigtelser, har Deres klient er min opfattelse styrket mistanken mod sig, og selv givet anledning til frihedsberovelsens iværksættelse og udstrækning i et sådant omfang, at erstatning helt må nægtes..."

Ved brev af 27. juni 2013 anmodede erstatningssøgende om at få kravet indbragt for retten.

Der er ikke afgivet forklaringer under behandlingen af erstatningskravet i retten.

Erstatningssøgende har i en periode af varetægtsfængslingen været indlagt på sygeafdeling og efterfølgende surrogatanbragt på psykiatrisk afdeling som følge af varetægtsfængslingen.

Rettens begrundelse og afgørelse

Under henvisning til det i Rigsadvokatens afgørelse anførte finder retten, at erstatningssøgende selv har givet anledning til foranstaltningen, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3. Retten har lagt vægt på, at erstatningssøgende undlod at afgive forklaring såvel i forbindelse med anholdelsen som under politiets efterfølgende efterforskning i sagen. Ved anholdelsen var der en række omstændigheder, der pegede på erstatningssøgendes skyld, herunder politiets observationer ved ankomsten på den 9. oktober 2009 og vidnets detaljerede forklaring om erstatningssøgendes ageren den 8. oktober 2009, hvilket var underbygget af fotos, øvrige vidneforklaringer og teleoplysninger. Under disse omstændigheder finder retten, at erstatningssøgende har haft en særlig anledning til at rense sig gennem afgivelse af forklaring.

På denne baggrund frifindes Anklagemyndigheden for det af E rejste erstatningskrav.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for det af erstatningssøgende E

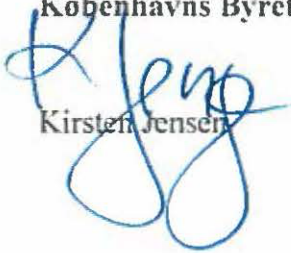
rejste krav.

Erstatningssogende skal betale sagens omkostninger, herunder 19.300 kr. + moms i salær og 2.252,92 kr. + moms til dækning af udlæg til befordring til den beskikkede advokat, Michael Juul Eriksen.

Mikael Kragh

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 12. september 2014

Kirsten Jensen

KOPI TIL SAGEN - Aktnummer 2013-521-2179-3

Advokat Pia Nøddebo Jensen
Advokatfirmaet Tommy V. Christiansen
Søren Frichs Vej 42A
8230 Åbyhøj

DATO 24. juni 2013

JOURNAL NR.

RA-2013-521-2179

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: HEH

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 68 90 00
FAX 72 68 90 04

Ikke erstatning for frihedsberøvelse mv.

De har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i København den 23. april 2013 om at nægte erstatning til Deres klient E.

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at Deres klient ikke kan få erstatning for uberettiget frihedsberøvelse.

Begrundelse

Det fremgår af sagen, at Deres klient var frihedsberøvet fra den 4. maj 2010 til den 12. november 2012 bl.a. sigtet for drabsforsøg efter straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81a, stk. 2, jf. stk. 1 ved den 9. oktober 2009 ca. kl. 00.05 ved Caféen på vej , i forening med flere andre personer efter forudgående aftale og planlægning, at have indfundet sig ved Caféen i bil og med skydevåben for at dræbe, hvilket forehavende mislykkedes, idet personerne i Caféen dukkede sig og derefter skød mod bilen, der herefter flygtede fra stedet.

I grundlovsforhøret nægtede Deres klient sig skyldig, men ønskede herudover ikke at udtale sig.

Københavns Byret anførte følgende i sine præmisser i grundlovsforhøret:

”Efter de foreliggende oplysninger, herunder forklaringen afgivet indenretligt af X1 – hvilken forklaring er underbygget af fotos, telefonaflytninger og enkelte vidneforklaringer – samt anholdtes forklaring om at have kørt Range Roveren, at anholdte havde bilnøglerne på sig ved anholdelsen den 9. oktober 2009, samt X2’s forklaring om, at det var anholdte der kørte, sammenholdt med videoen fra , er der begrundet mistanke om, at anholdte har gjort sig skyldig i den rejste sigtelse.

Under hensyn til, at anholdte ikke ønsker at udtale sig samt, at der er flere medsigtede herunder uidentificerede medsigtede på fri fod, findes der bestemte grunde til at antage, at anholdte på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen, navnlig ved at fjerne spor, advare eller påvirke andre.”

RIGSADVOKATEN

Deres klient ønskede endvidere ikke under sagens efterforskning at afgive forklaring til politiet, ligesom han ikke ønskede at afgive forklaring under hovedforhandlingen i byretten. Under hovedforhandlingen i landsrettens afgav han forklaring.

SIDE 2

Ved Københavns Byrets dom af 29. september 2011 blev Deres klient kendt skyldig og idømt 7 års fængsel. Ved Østre Landsrets dom af 12. november 2012 blev Deres klient frifundet. Deres klient blev løsladt i forbindelse med domsafsigelsen.

De har ved brev af 7. januar 2013 til Statsadvokaten i København på vegne af Deres klient fremsat krav om erstatning for tort på 2.055.600 kr., samt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste på 720.000 kr. Erstatningskravene påstås forrentet. Der er taget forbehold for fremsættelse af yderligere krav, herunder krav om erstatning for svie og smerte, varigt mén og erhvervsevnetab. De har derudover anmodet om, at der tillægges Dem salær for udarbejdelse af erstatningskravet.

De har i Deres klage til mig bl.a. anført, at Deres klient blev varetægtsfængslet på baggrund af et vidnes forklaring om, at Deres klient skulle have deltaget i planlægning af et drabsforsøg. Som følge af denne forklaring, ville Deres klient være blevet varetægtsfængslet, uanset om han havde udtalt sig eller ej. De har anført, at det ikke i kendelsen om varetægtsfængsling er henvist til, at Deres klient ikke har udtalt sig.

De har endvidere anført, at Østre Landsret i dom af 12. november 2012 ved afgørelsen af skyldspørgsmålet har taget stilling til, at det ikke kan bebrejdes Deres klient i denne konkrete sag, at han har valgt ikke at udtale sig. Som følge heraf kan der ej heller statures egen skyld i relation til retsplejelovens § 1018 a, stk. 3

Det er forudsat i forarbejderne til § 1018 a, stk. 3, at en sigtets unkladelse af at rense sig for mistanke kan udgøre en sådan egen skyld, at erstatning bør nedsættes eller bortfalde. Jeg kan henvise til betænkning nr. 801/1977 om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, side 32.

Hvorvidt afslag på erstatning i den enkelte sag bør være konsekvensen af en manglende forklaring, beror på de nærmere omstændigheder i sagen, herunder hvilken konkret

anledning den pågældende havde til at forklare sig, hvilken betydning den manglende forklaring havde for frihedsberøvelsen og udstrækningen heraf samt hvilken betydning den sigtede måtte regne med, at den manglende forklaring ville have med hensyn til iværksættelse eller opretholdelse af frihedsberøvelsen.

Jeg har ved min afgørelse lagt til grund, at der på tidspunktet for de påsigtede handlinger – 9. oktober 2009 – var en aktuel konflikt mellem bl.a. Hells Angels og forskellige bandegrupperinger i Storkøbenhavn, herunder Blågårds Plads gruppen og grupperne på indre Nørrebro. Jeg har endvidere lagt til grund, at Deres klient var prøvemedlem af Hells Angels støttegruppering AK81.

RIGSADVOKATEN

SIDE 3

Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på, at et vidne til politiet og i indenrettlige forhør havde afgivet en detaljeret forklaring om Deres klients rolle i relation til det påsigtede drabsforsøg den 9. oktober 2009. Vidnet havde bl.a. forklaret, at han og Deres klient om aftenen den 8. oktober 2009 i Hells Angels klubhus på fik ordre til at køre til Caféen for at lave "en bytter", hvilket er slang for at slå nogen ihjel. Baggrunden herfor var, at der tidligere på aftenen var blevet skudt mod X2's bil i . Vidnet og Deres klient kørte herefter i X2's Range Rover, og med Deres klient som fører, til , hvor de fik en pistol, og hvor en tredje mand blev taget med i bilen. Bilen fortsatte til Vej , hvor sideruden blev rullet ned, og hvor tredjemanden stak pistolen ud af ruden og pegede mod cafeen, hvor alle folk kastede sig ned på gulvet. Deres klient kørte hurtigt væk, lavede en u-vending og kørte tilbage mod cafeen, hvorefter personer fra cafeen skød mod bilen.

Vidnet er fundet skyldig i forholdet og er således dømt for forsøg på manddrab.

Det fremgår af videooptagelser fra klubhuset på , at Deres klient ankom til klubhuset på den 8. oktober 2009 kl. 22.53 og forlod det igen kl. 23.01 sammen med ovennævnte vidne kørende i en Range Rover. Kl. 00.34 returnerede Deres klient og vidnet til klubhuset i den samme bil. Kl. 00.42 ankom politiet til klubhuset, hvor Deres klient blev fundet i besiddelse af bilnøglerne til Range Roveren. I bilens forrude blev der observeret et skudhul. Deres klient oplyste den 9. oktober 2009 til politiet, at han havde været ude at køre en tur alene i Range Roveren.

Teleoplysninger vedrørende Deres klients telefon viser, at der ikke var aktivitet på telefonen fra den 8. oktober 2009 kl. 22.58.38 til den 9. oktober 2009 kl. 00.28.03, hvor telefonen modtager en sms på masten Vej .

Derudover fremgår af det sagen, at vidner har forklaret, at de i Vej så en Range Rover holde stille foran Caféen . Endvidere har et vidne forklaret, at Range Roveren accelererede kraftigt, og at der herefter lød skud. Endelig har et vidne, der be-

fandt sig inde på Caféen forklaret, at der blev råbt "De kommer. Duk jer", hvorefter de fleste faldt ned på gulvet.

Forklaringen afgivet af vidnet om Deres klients deltagelse i et drabsforsøg – der var underbygget af fotos, teleoplysninger og øvrige vidneforklaringer – var efter min opfattelse af så konkret og belastende karakter, at Deres klient havde en særlig anledning til at forsøge at rense sig. Ved at undlade at give politiet oplysninger, der kunne have gjort det muligt for politiet af afkræfte de meget alvorlige sigtelser, har Deres klient efter min opfattelse styrket mistanken mod sig, og selv givet anledning til frihedsberøvelsens iværksættelse og udstrækning i et sådant omfang, at erstatning helt må nægtes.

RIGSADVOKATEN

Med hensyn til Østre Landsret bemærkning om, at forklaringen fra vidnet ikke i sig selv kunne anses for et bevis af en sådan styrke, at det kaldte på en forklaring fra de tiltalte, er det min opfattelse, at landsretten bemærkning alene vedrører spørgsmålet om, hvilken bevismæssig betydning Deres klients manglende forklaring kunne tillægges i relation til skyldspørgsmålet. Landsretten har ikke herved taget stilling til, hvilken betydning den manglende forklaring skal have for spørgsmålet om egen skyld i forhold til retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

SIDE 4

Fra retspraksis kan jeg henvise til følgende domme:

I U 1995.426 H blev E den 8. december 1989 anholdt og sigtet for overtrædelse af straffelovens § 191 for medvirken til forsøg på indsmugling af ca. 3 kg. heroin fra Thailand til Danmark. Baggrunden for sigtelsen og varetægtsfængslingen var en forudgående skygning og telefonaflytning af A, hvoraf det fremgik, at E havde deltaget i A's indkøb af flybillet til Thailand, ligesom telefonsamtaler mellem E og A i november 1989 gav mistanke om, at E havde fuldt kendskab til, hvad A og B foretog sig i Thailand. E nægtede sig skyldig og meddelte, at han ikke ønskede at udtale sig. Ved Østre Landsret dom af 8. marts 1991 blev E frifundet og samme dag løsladt. Højesteret fandt ikke, at E var berettiget til erstatning. Højesteret lagde vægt på, at en telefonsamtale den 29. november 1989 mellem E og A gav E en særlig anledning til at søge et rense sig for den stærke mistanke, som samtalen gav grundlag for.

I TfK 2000.534 Ø blev E varetægtsfængslet på baggrund af en forklaring fra E's svoger om, at denne var narkokurer for E. E, der var varetægtsfængslet i godt 2 måneder, blev ikke tilkendt erstatning, idet landsretten bl.a. anførte, at en sigtes brug af sin ret til at nægte at udtale sig ikke i enhver situation er konsekvensfri, og at E under de foreliggende omstændigheder – hvor en anden i detaljerede vendinger pegede på ham som gerningsmand – ved at nægte at udtale sig havde bragt sig i en situation, hvor han styrkede mistankegrundlaget mod sig.

I TfK 2004.50 Ø blev E sigtet for vold efter straffelovens § 245 og nægtede at udtale sig i grundlovsforhøret. Byretten lagde til grund, at begrundelsen for at frihedsberøve E var, at der var begrundet mistanke om, at E havde forøvet vold i forening med en anden person, men at der ikke var vidneudsagn, der pegede på E som konkret udøver af vold. Byretten tilkendte herefter E fuld erstatning. Landsretten stadfæstede dommen, idet landsretten ikke fandt, at E i den foreliggende situation havde haft en sådan særlig anledning til at udtale sig om mistankegrundlaget, at der var grundlag for at nægte eller nedsætte erstatningen.

Anmodning om salær

Da jeg ikke finder grundlag for at imødekomme erstatningskravet til Deres klient, er der således heller ikke grundlag for at tillægge Dem salær.

Sagens forløb

- I afgørelse af 23. april 2013 nægtede statsadvokaten at yde erstatning.
- I brev af 25. april 2013 har De klaget over afgørelsen.
- Den 11. juni 2013 har statsadvokaten sendt sagen til mig. Statsadvokaten har henholdt sig til sin afgørelse. Der er ikke kommet nye væsentlige oplysninger frem af betydning for sagen.

RIGSADVOKATEN

Lovgrundlag

- Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 3 (erstatning for frihedsberøvelse – egen skyld).

SIDE 5

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Deres klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

Deres klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet. Hvis Deres klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal De oplyse dette til Statsadvokaten i København senest to måneder efter, at De har modtaget denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Hvis De har spørgsmål til min afgørelse, er De velkommen til at kontakte Helle Hartvigsen.

Med venlig hilsen

Rikke Jensen

NCA

Advokat Pia Nøddebo Jensen
Søren Frichs Vej 42 A
8230 Åbyhøj

DATO 23. april 2013

JOURNAL NR.

SAK-2013-521-2951

BEDE ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: HAA

STATSADVOKATEN I KØBEN-
HAVN

JENS KOFODS GADE 1
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 73 00
FAX 33 30 73 99

KOPI

Vedr. Deres j.nr. - E.

Ved brev af 7. januar 2013 har De på vegne af Deres klient fremsat krav om takstmæssig erstatning for uberettiget frihedsberøvelse samt for tabt arbejdsfortjeneste.

Jeg kan meddele, at jeg ikke finder grundlag for at imødekomme kravet, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Begrundelsen herfor er følgende:

Det fremgår, at Deres klient den 5. maj 2010 blev fremstillet i grundlovsforhør og sigtet for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21. Deres klient ønskede ikke at udtale sig.

Retten fandt på baggrund af det af anklageren dokumenterede materiale, herunder vidnet X1's forklaring, at der var en begrundet mistanke om, at Deres klient var skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Det fremgår, at Deres klient først under hovedforhandlingen i landsretten ønskede at afgive forklaring.

Jeg finder således, at Deres klient ved ikke at udtale sig i grundlovsforhør eller efterfølgende til politiet har udvist egen skyld, idet det af politiet tilvejebragte materiale måtte anses for at give ham en særlig anledning til at rense sig for den rejste mistanke.

Min afgørelse kan påklages til Rigsadvokaten. Hvis De ønsker at klage over min afgørelse, bedes De af praktiske grunde fremsende klagen til mig. Jeg vil snarest muligt efter modtagelsen af Deres klage videresende klagen og sagens akter til Rigsadvokaten.

STATSADVOKATEN

Klagefristen er 4 uger fra modtagelse af min afgørelse.

SIDE 2

Klageadgangen til Rigsadvokaten skal udnyttes, inden kravet kan begæres indbragt for retten til prøvelse, jf. retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Med venlig hilsen

Henrik Aagaard